

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
VE
AVUSTURYA CUMHURİYETİ
ARASINDA
MAHKEME KARARLARININ TANINMASI VE TENFİZİ HAKKINDA
23 MAYIS 1989 TARİHLİ SÖZLEŞME

Türkiye Cumhuriyeti ile Avusturya Cumhuriyeti, her iki Devlet arasında hukuki ve ticari konulardaki mahkeme kararlarının tanınması ve tenfizini sağlamak üzere, bu konuda bir sözleşme yapmak hususunda anlaşmışlardır. Bu amaçla,

Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı,
Mahmut Oltan SUNGURLU
Adalet Bakanı

Avusturya Cumhuriyeti Federal Cumhurbaşkanı,
Dr. Egmont FOREGGER
Adalet Bakanı

yetkili Temsilcileri olarak atamışlardır.

Bu temsilciler, usulüne uygun ve geçerli yetki belgelerini teati ettikten sonra aşağıdaki hükümler üzerinde mutabakata varmışlardır.

MADDE 1

(1) Âkit devletlerden birinin mahkemelerince, çekişmeli veya çekişmesiz yargı usûlüne göre verilmiş olan hukukî ve ticarî konulardaki mahkeme kararları, diğer Âkit Devlette bu Sözleşme'de öngörülen şartlar altında tanınır ve tenfiz edilir. Sözleşme, zarar görenin hukukî taleplerine ilişkin olarak, bir ceza davası çerçevesinde verilmiş olan hukukî kararlar hakkında da uygulanır.

(2) Bu Sözleşme, bir iflas, iflasi önlemek üzere yapılan sulh veya benzer bir usul çerçevesinde verilen kararlar hakkında uygulanmaz.

MADDE 2

Bu Sözleşme'de kavramlar aşağıdaki anlamda kullanılmıştır:

- a) "Karar", adı ne olursa olsun her türlü mahkeme kararı;
- b) "Karar Veren Mahkeme", tanınma veya tenfizi talep edilen kararı veren mahkeme;
- c) "Karar Devleti", ülkesinde kararı veren mahkemenin bulunduğu Devlet;
- d) "Talep Edilen Mahkeme", kararın tanınması veya tenfizinin talep edildiği mahkeme;
- e) "Talep Edilen Devlet", ülkesinde tanınma veya tenfizin talep edildiği Devlet.

MADDE 3

Âkit devletlerden biri mahkemelerince verilen kararlar aşağıdaki şartlar altında diğer Devlet ülkesinde tanınır:

1. Karar, Karar Devletinde kesinleşmişse ve,
2. Karar Veren Mahkeme, Sözleşme'nin 6 ile 9 uncu maddelerine göre yetkili ise.

MADDE 4

(1) Tanınma, ancak aşağıdaki hallerde reddedilebilir:

- a) Karar, Talep Edilen Devletin Kamu düzeni ile açıkça bağdaşmıyorsa;
- b) Talepte Bulunulan Devletin bir mahkemesinde, aynı taraflar arasında ve aynı konuda daha önce açılmış olan bir dava görülüyor ise;
- c) Karar, Talepte Bulunulan Devlette aynı taraflar arasında ve aynı konuda kesinleşmiş bir kararla çelişkili ise.

(2) Davalı, davada bulunmamış olup da, kendisini savunmak üzere zamanında bilgi sahibi edilmemişse, kararın tanınması keza reddedilebilir.

MADDE 5

(1) Tanıma yalnızca, mahkemenin Talep Edilen Devlet milletlerarası özel hukukuna göre yetkili olan hukuktan başka bir hukuku uygulamış olması sebebiyle reddedilemez.

(2) Bununla beraber, kararın Talep Edilen Devletin bir vatandaşının evlilik, kişi halleri, evlilik mal rejimleri, hak ve fiil ehliyeti, kanunî temsil, gaiplik ve miras hukukuna, ikametgâh veya işletme merkezi Talep Edilen Devlette bulunan bir tüzel kişisi veya şirketinin hukuki ehliyetine ilişkin olması halinde, tanıma bu sebeple reddedilebilir. Bu kural, Talep Edilen Devletin milletlerarası özel hukukunun belirttiği hukukun uygulanmasının aynı sonucu verecek olduğu hallerde geçerli değildir.

MADDE 6

Karar Devleti Mahkemelerinin 3 üncü maddenin 2 nci bendi anlamında yetkili oldukları, 7 ilâ 9 uncu maddé hükümleri saklı kalmak şartıyla, aşağıdaki hâllerde kabul edilir:

1. Davalının ikâmetgâhı veya mutad meskeni davanın açılması anında Karar Devletinde ise; veya bir tüzel kişi veya ticaret şirketi söz konusu ise bunun ikametgâh veya işletme merkezinin bu Devlette bulunması;

2. Davalı, davanın açılması anında Karar Devletinde bir ticari işletme sahibi ise ve kendisi, ticari işletmesinin bir ticari faaliyeti dolayısıyla dava edilmiş ise;

3. Davalı, Talep Edilen Devlet hukukuna göre yasaklanmadığı takdirde, belirlenmiş hukuki ihtilaflar açısından, Karar Veren Devlet mahkemelerinin yetkisini bir anlaşma ile kabul etmişse; bu anlamda bir kabul ancak yazılı şekilde yapılmışsa veya sözlü yapıp da yazılı olarak teyid edilmişse geçerlidir;

4. Davalının, Talep Edilen Devlet hukukuna göre yasaklanmamışsa, mahkemenin yetkisine itiraz etmeden davaya katılmış olması; davalı, Karar Devletinde bulunan mal varlığı ile ilgili olarak davaya katılmış olduğunu açıklamışsa, kendisinin davanın esasına girmiş olması, mahkemenin yetkisini kabul ettiği anlamına gelmez;

5. Karşılık dava halinde, bu mahkeme bu hükme göre esas dava hakkında karar vermeye yetkili ise ve karşılık dava, esas davada ileri sürülen talepler veya savunma safesinde yapılan itirazlarla irtibatlı ise;

6. Bir akitten kaynaklanan yükümlülük dolayısıyla, akdin Karar Devletinde ifâ edilmiş veya edilecek olması; bu tür bir anlaşma yalnız yazılı şekilde yapılmışsa veya sözlü olarak yapıp da yazılı olarak teyid edilmişse geçerlidir;

7. Dava konusu bir iş akdinin varlığı veya yokluğuna veya Karar Devletinde ifâ edilecek bir iş akdinden kaynaklanan hukukî uyumsuzluklara ilişkinse;

8. Dava, bir haksız fiile veya Karar Devleti hukukuna göre haksız fiile eşdeğerde bir fiile dayanıyor ve fiil Karar Devletinde işlenmiş veya zarar bu Devlette ortaya çıkmışsa;

9. Davalının ikametgâhı veya mutad meskeninin Akit Devletlerden hiçbirisinde bulunmaması ve Karar Devletinde davanın açılması anında talebi karşılayacak miktarda mal varlığı bulunması;

10. Dava konusu nafaka talebine ilişkin olup da, nafaka istemeye hakkı olanın ikametgâh veya mutad meskeninin davanın açıldığı anda Karar Devletinde bulunması.

MADDE 7

(1) Âkit Devletlerden birinin vatandaşının taraf olduğu evlilik, kıylı halleri, medeni haklardan istifade veya kullanma veya kanuni temsil konularındaki davalarda, davalının, davanın açıldığı anda karar Devletinin vatandaşı olması veya ikametgâh veya mutad meskeninin bu ülkede bulunması hallerinde, 3 üncü maddenin 2 nci bendi anlamında, bu Devlet mahkemelerinin yetkili olduğu kabul edilir.

(2) Dava taraflarından birinin, davanın açıldığı anda Âkit Devletlerden birinin vatandaşı olması, tarafların son müşterek mutad meskenlerinin Karar Devletinde bulunması ve davanın açılması anındaki mutad meskeninin bu ülkede olması hallerinde, aile hukukuna ilişkin davalarda, bu yetki keza varsayılır.

MADDE 8

Karar Devletinde bulunan bir taşınmaz malın aynına veya bunun üzerindeki aynı hak talebine ilişkin davalarda, 3 üncü maddenin 2 nci bendi anlamında bu Devlet mahkemelerinin yetkili olduğu kabul edilir. Terekede bulunan taşınmaz mallar hakkında da aynı kural geçerlidir.

MADDE 9

Miras bırakanın Karar Devletinin vatandaşı olması halinde, taşınır mallara ilişkin tereke işlerinde, 3 üncü maddenin 2 nci bendi anlamında bu Devlet mahkemelerinin yetkili olduğu kabul edilir.

MADDE 10

(1) Âkit Devletlerden birinde verilen bir karar diğer Âkit Devlette ileri sürülürse, yalnızca 3 üncü maddedeki şartların mevcut olup olmadığı ve 4 üncü madde ile 5 inci maddenin 2 nci fıkrasında belirtilen engelleyici sebeplerin bulunup bulunmadığına bakılır. Karar bunlardan başka hususlarda kontrol edilemez.

(2) Talep edilen Devletin mahkemesi, Karar Devleti Mahkemesinin kendi yetkisini kabul ederken dayandığı gerçek bulgularla bağlıdır.

MADDE 11

(1) Mahkeme kararlarının tanınması ve tenfizi usûlleri Talep Edilen Devlet hukukuna tabidir.

(2) Mahkeme kararlarının tanınması ve tenfizine ilişkin talepler doğrudan doğruya Talep Edilen Devletin yetkili mahkemesine veya makamına yapılır.

MADDE 12

Bir Âkit Devlet mahkemelerince verilmiş olan kararlar, diğer Âkit Devlette aşağıdaki şartlarla tenfiz edilir:

1. Talep Edilen Devlette tanıma için gerekli şartları taşıyor ve,
2. Karar Devletinde kabili icra ise.

MADDE 13

Tenfizi Talep Eden Taraf, Talep Edilen Devlette, bu Devlet vatandaşları gibi adli müzaharetten yararlanır.

MADDE 14

(1) Tenfizi Talep Eden Taraf, aşağıdaki belgeleri sunmak zorundadır :

1. Kararın tamamını ihtiva eden bir örneği;

2. Kararın, Karar Devletinde kesinleştiğini ve bu Devlet hukukuna göre icra kabiliyetini haiz olduğunu gösteren bir belge veya bir şerh;

3. Davalı, kararın verildiği davaya katılmamışsa, davanın açıldığını kendisine usulüne uygun bir şekilde tebliğ edildiğini gösteren bir belge.

(2) Takdim edilecek belgeler, Talepte Bulunulan Devlet diline tercüme edilir. Çevirinin doğruluğu her iki Devlettten birisine mensup olan bir yeminli tercüman tarafından onaylanır.

(3) Söz konusu belgeler başkaca bir onay veya şekil şartına tabi değildir.

MADDE 15

(1) Hukuki ve ticari işlerde, Âkit Devletlerden birinin mahkemeleri önünde yapılan sulhlar, bu Devlette kabili icra olmaları kaydıyla, diğer Âkit Devlette, mahkeme kararları gibi tanınır ve tenfiz edilir.

(2) Tenfiz usulü hakkında 11 ilâ 14 üncü madde hükümleri kıyasen uygulanır.

(3) Talep Edilen Mahkeme yalnızca,

a) Gerekli belgelerin sunulup sunulmadığını,

b) Tenfizin Talep Edilen Devlet kamu düzeni ile açıkça çelişip çelişmediğini, incelemekle yetinmek zorundadır.

MADDE 16

(1) Bu Sözleşme, her iki Devlet arasında yürürlükte olan özel hukuki alanlardaki mahkeme kararları veya diğer kararların tanınması ve tenfizini düzenleyen diğer Sözleşmeleri etkilemez.

(2) Bu Sözleşme, mahkeme kararları veya diğer kararların tanınması ve tenfizi konusunda bir Devletin kendi iç hukukunun öngördüğü daha elverişli hükümlerin uygulanmasını engellemez.

MADDE 17

Bu Sözleşme, yürürlüğe girmesinden sonra verilen kararlar ile yapılan sulhlar hakkında uygulanır.

MADDE 18

Bu Sözleşmenin yürürlüğe girmesiyle, Türkiye ve Avusturya Arasında Hukuki ve Ticari Mevadda Mütteallik Mukabil Münasebetlere ve Adli Kararların Tenfizine ait 22 Haziran 1930 Tarihli Mukavelenamenin 18 ilâ 22 nci maddelerine kadar olan hükümleri yürürlükten kalkar.

MADDE 19

Bu Sözleşmenin uygulanması ve yorumuyla ilgili olarak iki Devlet arasında çıkabilecek görüş ayrılıkları diplomatik yoldan çözümlenir.

MADDE 20

Bu Sözleşme onaylanacak olup, onay belgeleri Viyana'da teati edilecektir.

Sözleşme, onay belgelerinin teatisinden sonraki 3 üncü ayın ilk günü yürürlüğe girecektir.

İki Devlettten her biri Sözleşmeyi diplomatik kanaldan yazılı olarak feshedebilir. Sözleşmenin feshi, fesih bildiriminin ele geçtiği günden sonra geçen altı aylık bir sürenin son gününden itibaren hüküm ifade eder.

Bu Sözleşme Türkçe ve Almanca olarak her iki metin de aynı şekilde geçerli olmak üzere 23 Mayıs 1989 tarihinde Ankara'da ikişer nüsha halinde tanzim edilmiştir.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ

ADINA

AVUSTURYA CUMHURİYETİ

ADINA